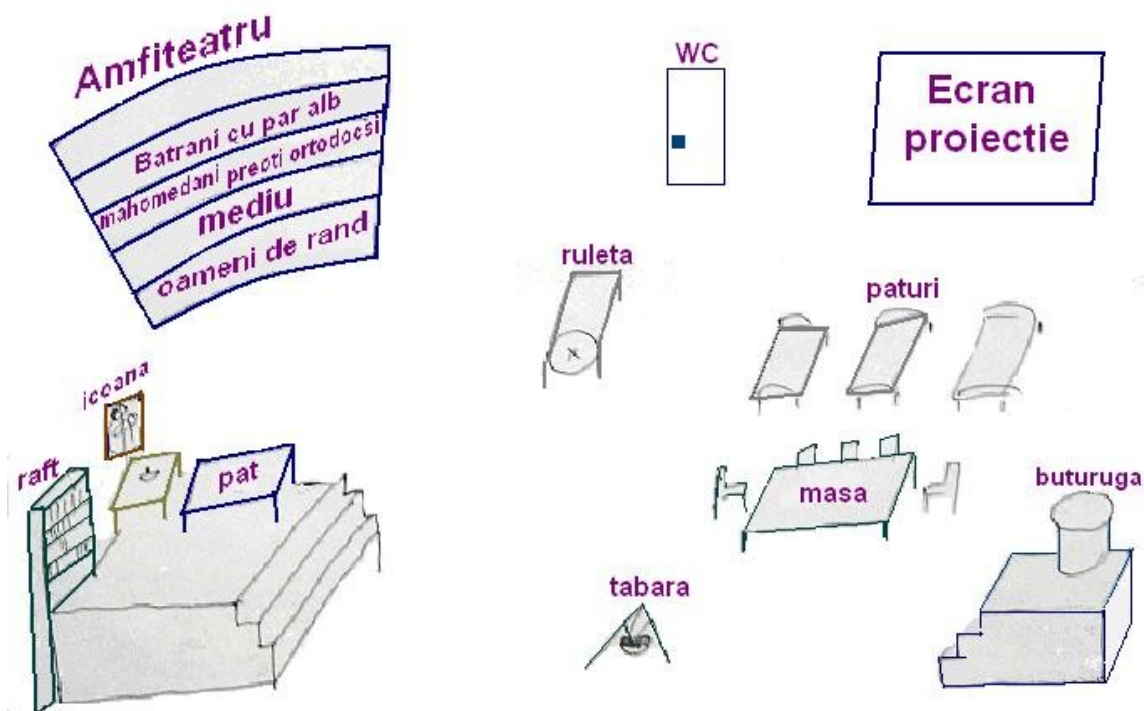

A TREIA VENIRE

de Ovidiu Dragos Argesanu

Drepturile de autor asupra scenariului DANSATOAREA apartin autorului.

Site-ul nostru va ofera dreptul neexclusiv si limitat de a citi, descarca si pastra pe calculatorul dumneavoastra aceasta lucrare. Este interzisa multiplicarea sub orice forma in vederea comercializarii.

Personaje:

Eli batran, Eli tanar

Ucenicul

Profesorul Ionescu

Medici rezidenti

Pacienta nebuna

Dealerul de la ruleta

Jucatorii de la ruleta

Curva

Managerul

Preotul ortodox

Istoricul polonez

Americanul

Zoofilul

FNI-stul

2 bodyguarzi

Personajele din Amfiteatru

Cei 3 criminali

Taranul

OBSERVATII:

Tot ceea ce e scris intre ghilimele reprezinta gandurile personajelor.

Gandurile celor de pe scena se aud din spatele publicului.

Gandurile celor din amfiteatru se aud dinspre amfiteatru.

ACTUL I - SCENA I

Scena e in intuneric. E luminata doar buturuga. Pe scena apare un batran imbracat in alb, cu itari, ilic, chimir, opinci. Vine la marginea scenei zambind senin spre spectatori si se indreapta spre buturuga pe care se aseaza. Lumina

care cade asupra lui se estompeaza. Priveste spre scena in intuneric. Se aude un dialog:

O voce de femeie cu repros: - N-am apucat sa trec si eu pe la biserica!

O voce de barbat impaciuitoare: - Ce sa fac daca m-au chemat urgent la serviciu! Nu stiu ce planuri am incurcat...

- Nici in concediu nu pot sta linistita! (femeia)

- Acum ce vrei si tu! Din asta imi castig painea! Ne-o castig! (barbatul cu repros)

- Stii ce? Tu ai vrut sa ma tii acasa ca sa-ti am grija de plozi. Puteam merge foarte bine la serviciu si cu doua salarii sa luam o femeie care sa aiba grija de copii. (femeia)

- Da... ca maica-ta n-are timp! (barbatul)

- Ce tot te legi de ea? De ce nu se ocupa maica-ta de ei? (femeia)

- A mea macar e bolnava. A ta se plimba de colo-colo pe la rude, etern musafir... care vine la noi cand are nevoie de ceva sau daca e ziua ei ca sa-si ia cadoul. (barbatul)

- Cat o mai poti musca de fund! (femeia)

- Am si de ce! (barbatul)

- Parca s-a-ngrasat la usa ta... (femeia)

- Mami, mi-a luat papusa! (o voce de fetita)

- Pai daca eu nu am(o voce de baiat)

- Da-i si lui una! (femeia imperative)

- Ia-o pe-asta! (fetita)

- Mi-a dat-o pe cea mai urata, mami...(baiatul plangacios)

- Mai termina-te! (femeia)

- Mi-e sete! (baiatul)

- Si mie! Si mie! (fetita)

- Stai ca va dau (*pauza*) Uf... nici nu mai ma pot apleca... Parca datile trecute n-am avut burta asa de mare... si nici picioarele nu mi se umflaseră atat! Ce n-ai da sa vedeti si voi cum e sa fii insarcinata si sa nasti... Ne-ati pretui mai mult! De fapt, daca ma uit mai bine la tine esti cat mine in talie. Ma ... tu te-ai vazut cat te-ai facut? (*femeia*)

- Nu gatesti tu? (*barbatul*)

- Las' ca te trec pe orez fiert si branza de vaci... (*femeia*)

- Atat iti trebuie... ca te mananc pe tine! (*barbatul*)

- Da... Si de unde incepi? (*femeia – se alinta*)

- Hida!... Numai la prostii ti-e gandul! (*barbatul*)

- Prostii! Prostii! (*femeia bombanind*) Si voi incepeti sa va uitati dupa altele.

- Maaami... cum poti sa spui asta cand stii ca esti totul pentru mine! (*barbatul – pe un ton voit seducator*)

- Mincinosule! (*femeia*) ... Da' mai zi-mi!

- Tu esti cea mai frumoasa si despre zveltetea trupului tau pot depune marturie turcii...intrucat...plecarea ta de la mare le-a dezinzundat plajele! (*barbatul*)

se aude un chicotit de femei

- Ce face asta? (*barbatul mirat*)

Pauza. Apoi se aude scrasnetul franelor, ciocnirea. Apoi liniste.

Batranul inlacrimat ofteaza, scutura din cap. Sta aplecat ca sub povara unei mari greutati spunand cu durere:

Femeia mea! Copiii mei!

ACTUL I - SCENA II

Se aprinde lumina pe marginea scenei. Un barbat zace pe o parte. Doarme tresarind in somn. Are cosmaruri. E imbracat neglijent. Intr-un picior are un ciorap, celalalt descult.

Apar pe scena doi ciobani

- la uita-te la asta! Ce face aici?

- O fi mort!

- Ba, uite ca misca!

- Ma, n-o fi ala de la accident?

- Ce accident?

- Pai nu stii, pe drumu' ala mare ca a intrat unul intr-un pom? N-a mai ramas nimic din masina. Femeia din masina au gasit-o la cateva prajini de drum cu pruncu' iesit din burta langa ea. Cica mai erau doi copii in spate. Din ei n-a mai ramas nimic.

- Trei copii au murit?

- Ba da' greu esti de cap! Doi si unul care era in burta la ma-sa. I s-a spart burta si-a iesit. Cica ar mai fi trait un pic 'nainte sa moara...zicea lumea care-a ajuns la masina.

- Si soferul?

- Soferul cica a luat-o la fuga pe camp si nu l-au mai gasit. Asta o fi?

- Apai vezi ca hainele-s bune, chiar daca-s murdare... si nu-i de pe la noi...

- Hai sa vedem ce-i cu el!

- Omule! Hai, ma omule! Scoala ca-i frig si trage pamantu' (*il zgaltaie pe Eli care deschide buimac ochii, priveste ca si cum nu intelege nimic. Se uita spre public, spre cei doi ciobani, apoi ca si cum ar realiza ce s-a intamplat urla*)

- Nuuuu... Nu se poate!

Eli fuge in afara scenei urmarit de ciobani

- Fugi Ioane! Fugi dupa el ca se duce taman in rapa! Prinde-l ca-i nebun!

ACTUL I - SCENA III - SALONUL

Este aprinsa lumina pe toata scena (inclusiv amfiteatrul si publicul). Pe scena sunt cei trei barbati la foc, ucenicul in chilie, radioul merge, dealerul, jucatorii, pacientii urla. Americanul se plimba in jurul mesei.

Eli e intr-un pat de spital, in genunchi, zgaltaie de marginea lui.

- De ce Doamne? De ce? Daca existi cu adevarat, de ce? Vreau un raspuns! Acum! *(Eli)*

- Blesteama-l pe Dumnezeu! El ti-a luat familia! *(tipa zoofilul de pe pat)*

- Nu blestem pe nimeni! Ce-am cu El? *(tipa Eli)* Vreau sa stiu, daca poti tot, stii tot, de ce ai facut asta?

Americanul se plimba agitat in jurul mesei, cu viteze din ce in ce mai mari privind tinta inainte si tarsaindu-si picioarele.

- Asa a trebuit! Ca sa te intorci! *(se aude din amfiteatru)*

- Unde sa ma-ntorc? *(Eli)*

- La Dumnezeu! *(vocea din amfiteatru)*

Vorbesc toate persoanele de pe scena. Vacarmul e atat de mare incat isi pune manile la urechi si tipa:

- Taceti! Taceti pentru numele lui Dumnezeu!

- Cine esti tu sa tacem?

Pauza

- Eu? *Eli intrebator, uimit. Se ridica in genunchi in pat si ca si cum ar veni din adancul fiintei lui, striga:* Eu sunt glasul celui ce striga in pustie pregatiti calea Domnului!

Toata lumea incremeneste. Gesturile se opresc la jumătate. Luminile incep sa se stinga in timp ce de pe scena pleaca cei trei barbati din jurul focului, dealerul, jucatorii,

ucenicul. Raman luminati batranul si salonul. Unul dintre pacienti [zoofilul] tipa clatinand din cap:

- Ilie, Ilie, nu a venit inca sfarsitul... ce cautati pe pamant?

Eli se aseaza pe spate sprijinit de perna ramanand cu ochii pironiti spre public, nemiscat ca o stana de piatra.

ACTUL I - SCENA IV

Eli sta tot nemiscat, in fund, sprijinit pe perna, fara sa clipeasca. In sala intra profesorul, un barbat sobru, cu parul alb, urmat de medici. Se aseaza la un capat al mesei pe care-si aranjeaza hartiile spunand:

- Acesta este cazul pe care vi l-am pregatit pentru a simula examenul de Specialitate. Puteti sa-l consultati, sa faceti ce vreti...desi ma indoiesc ca veti obtine ceva de la el. Istorical este urmatorul: in urma cu doua saptamani pacientul se intorcea impreuna cu sotia si cei doi copii de la mare cu masina. Sotia lui era insarcinata in luna a 7-a. Se pare ca a incercat sa evite o alta masina ce intrase pe contrasens si s-a izbit de un pom. Sunt o intreaga nenorocire pomii de pe marginea soselelor. Suntem singura tara din Europa care-i mai are...sa vrei si nu poti sa-i ocolesti! Cert e ca masina s-a rupt in doua in urma impactului. Pacientul nu a avut nimic fizic...dar sotia si cei doi copii au decedat pe loc. Fatul l-au gasit in iarba. El se pare ca a fugit pe camp unde l-au gasit taranii care ni l-au adus. Am vazut si pozele de la accident. Scrieti va rog toti ce stiti despre boala lui si cum credeti ca poate fi abordat terapeutic.

Medicii il privesc dupa care incep sa scrie. Nu vorbeste nimeni, nici profesorul si totusi se aude vocea lui.

- "De ce nu iesi?" (*vocea prof.*)

- "Cine esti?" (*vocea lui Eli*)

- "Sunt prof. Ionescu. Medicul tau!" (*vocea prof.*)

- "Si ce vrei?" (*vocea lui Eli*)

- "Eram curios sa stiu; de ce nu te intorci intre noi?" (*vocea prof.*)

- "La ce bun? Lumea voastra nu mi-a adus nimic... in afara de neazuri si durere." (*vocea lui Eli*)

- “Nu poti spune ca nu are nimic frumos in ea! Sunt atatea lucruri care merita traite si pentru care merita sa traiesti!” *(vocea prof.)*
 - “Mofturi. Pentru cateva clipe de fericire primesti mai multa durere decat poti duce.” *(vocea lui Eli)*
 - “Nu-ti da Dumnezeu mai mult decat poti duce!” *(vocea prof.)*
 - “Hai sa zicem ca eu unul mi-am luat portia. Macar daca as intelege de ce. De ce s-a intamplat? De ce se intampla orice lucru?” *(vocea lui Eli)*
 - “N-am toate raspunsurile. Nimeni nu le are. Traind inasa intre noi, infruntand viata, ai sanse sa la gasesti. Stand aici ca o stana de piatra e putin probabil sa intelegi vreodata.” *(vocea prof.)*
 - “De ce nu? Buddha a stat 7 ani pe o piatra ca sa gaseasca raspunsul.” *(vocea lui Eli)*
 - “Care era?” *(vocea prof.)*
 - “Calea de mijloc! Eu acum nu sunt nici mort nici viu, traiesc si totusi nu.” *(vocea lui Eli)*
 - “Un lucru vreau sa-ti fie clar: nu pot sa te tin aici 7 ani. Te trimit la bolnavii cronici.” *(vocea prof.)*
 - “Si ce?” *(vocea lui Eli)*
- Doctorita din celalalt capat al mesei, se opreste din scris, isi impreuneaza mainile privind fix spre profesor fara a spune nimic. Se aude o voce feminina.*
- “Ce-ar fi sa-i facem niste injectii cu apa distilata? Sau niste socuri electrice, domnule profesor?”
 - “De ce?” *(vocea speriata a lui Eli)*
 - “Sa simti durerea fizica, poate asa te trezesti la realitate!” *(doctorita)*
 - “Dar tu cine mai esti? Si cu ce drept ma raniti voi?” *(Eli)*
 - “Sunt tot medic si cu ce drept chinui tu infimiere, asistente ca sa stea sa te hraneasca, sa te spele doar pentru ca tu te-ai separat pe viata, ti-ai luat jucariile si ai plecat. Te lamentezi mai ceva ca o baba de parca ai fi singurul care ai trecut prin neazuri. Si altii au avut!” *(doctorita)*

- "Cine? Tu?"

- "Da, eu! Aveam cred jumatarea varstei tale cand mi-am trimis fratiorul in tabara la mare. Eu am ales pentru el. Cand s-a intors clasa fara el ni s-au inmuiat picioarele. De atunci traiesc cu gandul ce s-ar fi intamplat daca eu as fi ales altfel si a trebuit sa ma obisnuiesc cu el. Sa ma trezesc in fiecare dimineata si sa dau nas in nas cu realitatea...ca nu mai e. Doar ca intre timp altii m-au facut sa inteleg ca sunt lucruri care nu depind de noi." (*doctorita*)

- "Care?" (*Eli*)

- "Viata, nasterea si moartea..!" (*doctorita*)

"Am inteles asta in momentul in care am devenit medic si am inceput sa am grija de copii...asa am reusit sa ma iert pentru decizia mea de atunci si sa accept si sa invat ca nu traim numai pentru noi ci si pentru ceilalti! Tu ce faci pentru ceilalti?" (*doctorita*)

- "Stiti ce? la scutiti-ma amandoi. Vedeti-va de pilulele voastre!" (*Eli*)

Se lasa linistea. Profesorul isi ridica ochii de pe hartiile pe care parea ca le citeste. Doctorita care-l privise fix isi aranjeaza si ea hartiile. Rand pe rand medicii ies si lasa profesorului lucrarile salutand. Ultima iese doctorita.

- Vei fi un medic psihiatru bun! Te felicit si-ti doresc succes! (*prof.*)

- Va multumesc, domnule profesor! N-as fi fost niciodata ceea ce sunt daca n-ati fi fost dumneavoastra. Eu sunt cea care trebuie sa multumesc cuiva ca v-am intalnit.

Profesorul se inclina, o conduce cu mana spre iesire. Intoarce capul spre Eli si fara a vorbi se aude vocea lui:

- "Iar tu ai timp de gandire pana maine, dupa care te mut."

- "Na-na-na-na-na!" (*Eli*)

- Obraznicule! *profesorul cu voce tare, iese enervat*

Eli! Eli! Lama sabahtani! Eli! Eli! Lama sabahtani! *se aude un glas stins de departe din culise*

- "Ce se aude? Cine e? Hei, cine-i acolo? Vreun nebun? Un ratacit ca mine!" *vocea lui Eli*

Se sting luminile, doar batranul pe buturuga se vede intr-o lumina discreta. Se aude doar vocea lui Eli.

“Si proasta aia de nevasta-mea! Cand ma gandesc cat mai umbla dupa popi si prin biserici. Si aici nu-i nimic. Iti bagi degetele in ochi. Unde-I Dumnezeuul vostru?” Eo! Eeeo ooo! Nimic! Macar cu aia doi puteam sa stau de vorba. Doi bezmetici de doctori. Bezmetici, bezmetici dar ei stiu ca eu sunt aici si stiu cum pot da de mine...sa intre-n mitea mea. Cred ca si ei sunt scrantiti.

Ce intuneri e! Vreau putina lumina! (rugator)

Fiat lux! (ironic ponuncitor)

Se aprinde un reflector slab care-l lumineaza.

Epa! Merge! Hai sa mai facem ceva! Sa construim o piramida de lumina!

Pe scena sunt aduse niste neoane de culoare alba care sunt asezate sub forma de piramida, iar Eli incepe sa se plimbe printre laturile ei, sa se joace razand ca un copil.

“Mai vreau o bila de lumina!”

Apare rostogolindu-se un ghem de bratari fosforescente de toate culorile. Le desface si-si face din ele o cununa (alba) pe care si-o pune pe cap, bratari (albastre)pentru maini si picioare, apoi incepe sa danseze razand.

Se aude o voce din amfiteatru:

- Uite si la asta! Are chef de joaca!

Se aprinde lumina in amfiteatru

- Dar eu va cunosc pe voi! (Eli uimit) Ce cautati in mintea mea?

- Intoarce-te intre oameni! (imperativ – unul din batranii cu parul si barba albe)

- Si ce sa fac?

- Matura! (ca o sentinta dura)

Se stinge lumina din amfiteatru. Dispar neonele, bratarile, cununa. Se aprinde lumina din salon. Eli sta in aceeaasi pozitie cu ochii fiksi cateva secunde, apoi clipeste si incepe sa se miste. Priveste mirat in stanga, dreapta zicand:

- Oh, nu! Nu e drept! Nu vreau aici!

Se sting luminile.

ACTUL I - SCENA V

Eli imbracat in pijama matura prin salon. Zoofilul sta intr-o rana si-l priveste. Preotul sta la masa. Americanul se invarte in jurul mesei. Functioneaza radioul.

- Pana la urma ce e cu americanu' asta, parinte? *(Eli)*

- Pai, e plecat de vreo 15 ani in America, s-a inrolat in armata lor si l-au trimis in Golf. Acolo a innebunit, l-au pensionat si l-au trimis acasa. La spital l-a adus ta-su! Statea toata ziua cu ochii in tavan, nici nu manca nici nu se spala. *(preotul)*

- Ha! ha! ha! *(zoofilul)* i-au bagat in cap psihologii ca e invincibil! S-a dus cu o sticla de coca-cola in liniile Irakiene si s-a intors. Zicea ca codul de bare il apara de moarte!

- Ba...asta e o lume nebuna! *(Eli scuturand din cap)*

- Vine sfarsitul lumii, parinte! *(zoofilul tipand ingrozit)*

- Taci ma, omule! Nu se stie cand va fi! *(parintele)* Nici Fiul nu stie cand ci numai Tatal.

- E musai sa fie? *(Eli)*

- Asa e scris in Sfanta Scriptura *(preotul)* Ca un viitor lasat de Dumnezeu.

- Si ce, El nu se poate razgandi? *(Eli)*

- Ba da...*(preotul)* Imi amintesc a in cartea lui Iona se vorbeste de asa ceva. Iona era proroocul lui Dumnezeu si-l trimite Domnul sa spuna oamenilor ca din cauza pacatelor lor va trimite moartea asupra lor. Iona le-a spus, oamenii s-au pocait, au postit la porunca conducatorului lor, asa ca dupa cele trei zile urgia nu a mai venit. Iona s-a suparat pe Dumnezeu pentru ca nu a indeplinit prorocirea, iar el ar fi putut fi omorat cu pietre din cauza aceasta, ca prorooc mincinos si a plecat fara sa mai asculte glasul lui Dumnezeu. L-a prins furtuna pe mare si ca sa nu se scufunde corabia, marinarii l-au aruncat in apa considerand ca din vina lui se pornise furtuna. Iona a fost inghitit de un peste mare si scuipat pe tarm. Aici, in desert, a adormit la umbra unui vrej. In acest timp Dumnezeu a trimis un vierme care a ros radacina vrejului. Iona s-a suparat ca acesta s-a uscat. Atunci Dumnezeu l-a iertat ca s-a suparat pe un vrej pe care nu-l crescuse si nu-l udase

el. Si atunci cum ar fi putut El, Dumnezeu sa omoare atatia oameni si animale. Da... cred ca se poate schimba viitorul! (*ganditor*)

- Pai, si ce spune Apocalipsa asta? (*Eli*)

- Ca vor veni doi trimisi ai lui Dumnezeu, Ilie si Enoch, care au fost ridicati la cer fara sa fi murit, ca pot face tot ce vor si ca vor pedepsi lumea cu urgii pentru pacatele lor. (*preotul*)

- Si ce, daca pot face rau, atunci n-ar putea face si bine? (*Eli*)

- Ba da ... in principiu, da. (*preotul*)

- Atunci gasiti-i! Si in loc sa distruga lumea, aratati-le ce aveti frumos, ceea ce face viata sa merite a fi traita; rugati-va sa va invete, sa va ajute sa fiti precum ei! (*Eli*)

- Da, e rau, dar ce nu-i e posibil lui Dumnezeu? O sa ma rog sa mi-i descopere de Boboteaza! (*preotul*)

- De ce atunci? (*Eli*)

- De Boboteaza a coborat Duhul Sfânt asupra lui Iisus in apa Iordanului, iar cel care l-a botezat a fost Ioan, de fapt Ilie cel care trebuia sa vina.

Vin doi bodyguarzi ducand pe sus o fata de 19 ani.

- Dati-mi drumul dracilor! Nu ma luati!

Fata tine cu o mana o carte de rugaciuni deschisa pe cap. Eli se apropie si pune mana pe ea. Cei doi o lasa jos. Fata se linisteste, se aseaza in genunchi, il pipaipe pe Eli cu cealalta mana fara sa se uite la el:

- Cine esti? (*fata atingandu-i manile, chipul, parul*) Tu esti Ionescu ?

- Nu...mai am pana acolo! (*Eli zambind*) Lasati-o !

- Nu vrea sa se interneze, l-a lovit pe soferul care a adus-o.... *unul din bodyguarzi*

- Nu-i nimic! O iau eu! (*Eli*)

- Cu tine merg oriunde. (*fata luandu-si mana se uita fix la el; ramane in continuare in genunchi. Bodyguarzii se indeparteaza*).

- Hai, vino! Ce s-a intamplat? *(Eli)*
- Nimic...doar vreau sa mor! Vreau sa ma duc la El! *(fata arata spre un punct in sus; Eli priveste in acelasi loc)*
- Mda...si de ce vrei sa te duci acolo? La El? *(Eli)*
- Pentru ca am gresit. Trebuie sa-mi cer iertare! *(fata)*
- Ce-ai facut ? *(Eli)*
- Am ucis pruncu-n mine ! *(fata cu durere)* Nu cred ca mai este iertare pentru mine.
- Dumnezeu e bun. Intotdeauna exista iertare daca omul se caieste sincer! *(preotul)*
- Ai auzit? *(Eli)* Dar de ce ai facut-o?
- Nu l-au vrut...tatal lui... *(fata)*
- Cine e? *(Eli)*
- Seful meu. E turc. Eu sunt de la tara. De-abia mi-am gasit de lucru... m-am imprietenit cu el...Eu n-am vrut...dar intr-o seara m-a oprit dupa program si mi-a dat de inteles ca mi-ar fi mai bine sa raman cu el...cu totul...Am parinti pensionari, frati mai mici. *(fata)*
- Taci, fa, ca ti-a placut ! *(zoofilul)*
- N-am avut incotro. Mi-a dat casa si masa. *(fata)*
- “ Ce nenorocit !” *(Eli gandeste)*
- “Toti turcii fac asa. Nu le ajung mai multe neveste...ne iau fetele si le fac prostituate. Le platesc cu aurul pe care l-au furat tot de la noi pe vremea Imperiului otoman. Ne-au siluit nevestele, ne-au facut ieniceri din baieti si cadane din fete. Trebuie sa plateasca!” *(imperativ un preot ortodox din amfiteatru)*

Eli gandeste:

“Trazni-i-ar Dumnezeu si Maica Domnului! Sa nu le ramana piatra pe piatra, sa li se duca intr-o clipa agoniseala de-o viata! Sa le planga sufletele femeilor cum au plans sufletele mamelor romance. Sabia Domnului sa cada pe neamul lor!”

Preotul turc din amfiteatru:

“Vai, vai! Sarmani copii ai lui Alah!”

Sunt luminati pe rand cei din amfiteatru pe masura ce vorbesc.

- Pentru bani ai facut-o capra! Ce tot le ametesti! (*zoofilul*)

- Hai, lasa-l pe asta! Vezi sa nu mai gresesti! (*Eli*)

Fata se ridica din genunchi si se uita in sus

- De unde ai asta? (*o intreaba preotul luandu-i cartea din mana*)

- Au venit doua femei la usa si mi-au zis ca vin in numele lui Iisus Hristos; le-am lasat sa intre, am stat de vorba cu ele si la sfarsit m-au intrebat daca-L vreau pe Domnul Iisus in mine... si am zis ca da. Ca ele pot sa-mi dea Duhul Sfânt. Si mi-au pus mana pe cap si eu stateam in genunchi si...

- Bine, lasa! Du-te si ai grija de tine! (*Eli*)

Fata iese fugind din salon.

- Parinte, ce-i cu aia de merg din usa in usa? (*Eli*)

- Ei fiule, parintele Cleopa zicea ca cei mai destepti draci sunt aia teologi. De la ei apar schismele, sectele...stiu cel mai bine Scriptura si normal ca stiu cel mai bine s-o si rastalmaceasca (*preotul*)

- Va' sa zica....n-au Duh Sfânt ? (*Eli*)

- Ei, Sfânt ! (*preotul razand*)

- Da' ce fac sectele astea? (*Eli*)

- Distrug credintele adevarate...crestinismul, buddismul, mahomedanismul, taoismul, ma rog sunt 7, inspirate de cate un arhanghel, potrivindu-se fiecare dintre ele pentru sufletul popoarelor pe care le au in grija. Sectele fac sa-i indeparteze pe oameni de Adevar ratacindu-le caile pentru ca fiecare credinta e o Cale spre Dumnezeu, indiferent ca-i zice Alah, Dumnezeu sau Yahveh. Sunt ca niste Caracatite ce-si intind tentaculele ca sa mai prinda cate un suflet... Le promit mantuirea si baga in ei cate o nenorocire pe care el, omul n-o mai poate controla... devine robul capilor Sectei, care sunt si ei mai rau decat orbii. Oamenii care se boteaza la ei sunt greu de scapat pentru ca botazandu-se in numele unui Adevar Schimbat se dau pe ei insisi minciunii. (*preotul*)

Intra FNI-stul bataind din toate incheieturile.

- Ce-ai patit, omule? (*Eli*)

- Eh! I-au dat medicatie fara romparkin. D-aiata bataie. Doctorul cel tanar...e simplu... nu-i da, se simte rau, ii da in cele din urma romparkinu' si pac! - e salvatorul! Si vine omu' si-i da spaguta...(zoofilul)

- Nt! Nt! Nt! - *Eli care incepe sa fluiera si gandeste:*

“Ce-ar fi sa-l leg sa nu i se mai scoale...Asa ar afla si el ceva despre corpul omenesc !”

La radio se aude : “In Antalia un cutremur de 7,6 grade pe scala Richter a distrus in proportie de 90% doua dintre cele mai mari statiuni. Se estimeaza ca numarul mortilor este peste 30.000. ”

- Saracii de ei ! (*Eli*)

Preotii mahomedani din amfiteatru:

“Copii ai lui Alah, cata durere in inimile mamelor care-i plang!”

Preotii crestini din amfiteatru:

“Trebuiau sa plateasca...si ei au trecut prin foc si sabie copiii si femeile altora...”

In tot acest timp Eli matura; intra profesorul furios.

- Ai uitat sa fii om! Du-te intre oameni; intelege-i, vezi ce inseamna pacatul, durerea, iubirea, ura. Atunci poate vei redeveni om...nu mai esti !

Eli se uita la el consternat, nedumerit :

- Ce are si asta cu mine? S-a trezit cu fundu'-n sus azi-dimineata?

Eli iese de pe scena. Se sting luminile. Se aude din amfiteatru :

“Trebuie sa facem ceva ! Uitati cum pot evolua lucrurile daca ne lasam pe mana astuia !”

Pe ecran se vad cele mai cumplite orori : cataclisme, boli, razboi nuclear.

ACTUL II – SCENA I

Pe scena e intuneric. Se aud doar valurile marii, vocea unei femei, vocea lui Eli

- Ce frumos e! Imi place marea asa linistita! *(femeia)*

- Da...e ca o balega. *Eli, apoi in gand* "Vreau valuri: acum!"

"Nu, Eli ! Vor muri oameni! Marea furioasa tot timpul ia un suflet!" *(o voce din amfiteatru)*

"Si ce daca! Nu-mi place asa! Parca-i pisatu' unui bou, calda si gretoasa! Trazni-o-ar Dumnezeu si Maica domnului, voi vantoaselor si voi ielelor miscati marea asta care-i moarta!" *(Eli)*

- Uite, Eli! Ce valuri! Si ce cer! N-am vazut in viata mea unul asa vanat! Ei!... Mi-a zburat palaria! *(femeia)*

- Ce bine ca s-a pornit vantul! S-a mai racorit! Hai in apa! *(Eli)*

- Eli, uita-te acolo! *(femeia)*

- Unde? *(Eli)*

- Langa dig! E un barbat in apa! ... Si stabilopozii ii impiedica pe salvamari sa ajunga la el.

- "Ti-am spus ca o sa moara oameni, de ce nu asculti?"

- I-au aruncat colacul! *(Eli rasufla usurat)*

- L-a luat valul ... A disparut! *(femeia)*

"Doamne, ce-am facut !?" *(Eli)*

pauza

"Ei! Nu moare nimeni fara sa hotarasca Dumnezeu! Acum intelegi? Ai putere sa faci ce vrei...asa ca vezi ce faci!" *(vocea din amfiteatru)*

ACTUL II SCENA II

E luminata masa cu ruleta. Eli in capul mesei avand langa el o femeie de consumatie ; cativa jucatori ; dealerul :

- Faceti jocurile ! (*dealerul*)

- Uite! Mizam pe 13 rosu ce-am castigat! (*Eli*)...Stiti care-i culmea ironiei? ... Cazinoul asta!...Da!...acest cazino a fost sediu Gestapo unde au fost chinuiti evrei, acum patronul este un evreu, iar majoritatea jucatorilor sunt evrei...pentru ca ei n-au voie sa joace la ei, in Israel ! Ha ! Ha ! Ha ! Dar bomba...acuma vine... cand l-au deschis au adus un popa ortodox sa-i faca slujba de sfintire. Ce poate fi mai dragut? Deci! Ca s-o luam pe firu' apei: vine un slujitor al lui Hristos sa sfinteasca o casa de jocuri de noroc in numele Lui ca sa castige bani evreii care de fapt nici nu recunosc Sfintenia Lui! Asta da paradox...

Intre timp bila se opreste.

- Castiga 13 rosu! (*dealerul*)

- Esti super, iubitel! (*femeia sarutandu-l zgomotos se urca in bratele lui Eli. Eli o ia in brate continuand*)

- Si ca sa fie si mai interesant...aflati ca ruleta a fost descoperita de un pios calugar...probabil in lungile lui nopti de reculegere, rugaciune si post...si ca... suma cifrelor este 666, semnul fiarei. Sa fi facut oare pactul ?

- 28 negru. Castiga domnul! (*dealerul*)

Eli o saruta pe sani dupa care o trage spre W.C. Ceilalti jucatori intrerup partida. O chelnerita le ofera bauturi, tigari...

Eli si femeia se intorc cu hainele in dezordine, aranjandu-le pe drum .

"De ce nu ma bucur de nimic? ...De nimic? Ce m-ar putea face oare fericit...un singur lucru care sa ma implineasca intr-ata incat...sa renunt la tot ce am!" (*gandul lui Eli*)

Se vede profesorul strabatand intr-o lumina difuza salonul, trecand pe langa masa de joc si ajungand in dreptul lui Eli; se opreste si se aude gandul lui

"Pierzi timpul aici", *apoi profesorul isi continua drumul spre amfiteatrul in care urca si el.*

- Ce ai, iubite, parca ai vazut o naluca! (*femeia*)

- Mda...

Femeia vrea sa se aseze in bratele lui Eli, insa el o respinge cu brutalitate.

- Du-te ! Vezi, poate mai gasesti si alti clienti! (*Eli*)

- Bine, dragule! *femeia*, apoi se aude *gandul ei* :”Se vede ca n-ai copii si nu stii ce greu e sa-i cresti in ziua de azi, mitocanule ! Sa stai sa se frece de tine toti nespaltatii si nesimtitii ca tine! Asa...cand ai bani, uiti cum e sa nu-i ai!”

- Ce-ai spus ? (*urla Eli sperandu-i pe toti*)

- Nimic, iubitel! (*ingrozita femeia*)

- Domnule nu a rostit nici un cuvânt! (*dealerul*)

- Poftim?! (*Eli*)

- Nu...nu a spus nimic! (*ceilalti jucatori*)

”A gandit asta!” (*cineva din amfiteatru*)

- Mda? (*Eli*)

- Da, domnule! (*dealerul*)

- Asculta! Daca ar fi sa faci ceva in viata ce ti-ai dori tu sa faci? (*Eli spre femeie*)

- Cum? (*femeia nedumerita*)

- Ceva...o meserie... o afacere...ce te-ar face sa renunti la traiul asta? (*Eli*)

- Mi-ar place sa am o alimentara cu aprozar la ai mei in oras. Nici nu prea sunt ar prinde bine, mi-ar place sa lucrez in ea. Da' ce-ti veni? (*femeia*)

- Cat ar costa toata treaba asta? (*Eli*)

- 10.000 \$ (*femeia*)

- Uite, tine astia 5.000 si pune-i pe ce numar vrei. Joaca-i! (*Eli*)

- 10 rosu...are 10 ani si e roscata...fetita mea! (*femeia*)

- Jocurile sunt facute! (*dealerul*)

Toti urmaresc bila care se opreste pe 10 rosu.

- 10 rosu! Doamna a castigat! *(dealerul)*

- Ia-ti fisele, schimba-le si pune pe unul din baieti sa te duca acasa, spune-i ca eu am zis. Dar acum nu mai ai cale de intoarcere...pentru ca altfel ti-o trimit pe a' mica in cer...sa nu traiasca langa o mama asa...cum ai fost...si asta chiar daca o iubesti. *(Eli)*

- Multumesc mult, domnule ! *Femeia isi strange fisele si pleaca precum un caine batut*

Eli rasufla usurat "Parca ma simt mai bine!" se aude gandul lui

"Daca macar as stii ce sa fac!" *(tot Eli)*

- "Intoarce-te la spital!" *(prof.din amfiteatru)*

- "Ca si ce? Ca pacient?" *(Eli)*

- "Initial ca pacient, apoi, vezi tu! Esti inginer de instalatii, poate e nevoie de tine la ceva." *(prof.din amfiteatru)*

- "E mai usor sa ajuti oamenii cu bani!" *(Eli)*

- "Pe moment da...dar banii se duc ; a-i invata ramane pentru totdeauna...si in viata asta si in cealalta...Fiindu-le aproape poti sa-i inveti si pe cei ce invata pe altii" *(profesorul)*

- "Nu stiu ce sa zic!" *(Eli)*

- "Gandeste-te! Sunt oameni care au nevoie de cunoasterea ta! De un ajutor pe care nu-l pot da altii!" *(profesorul)*

- "Hm...Stii ce? O sa fac o ghidusie...mizez totul pe un singur numar si ma rog la Dumnezeu sa aleaga El" *(Eli)*

- "De ce nu tu?" *(profesorul)*

- "Sa fie fuga de raspundere? Faptul ca nu pot vedea intr-atat viitorul din stadiul de larva in care ma gasesc ca sa pot lua o decizie pertinente? Sunt destule motive..." *(Eli)*

- "Nu, din moment ce-ti spun eu cum e mai bine...dar fa cum vrei!" *(profesorul)*

- Care este limita de joc la ruleta ? *(Eli spre dealer)*

- 150.000 dolari (*dealerul*)
- Da...cred ca sunt solvabil. Vrei sa-l chemi pe manager? (*Eli*)
- Bineinteles! (*dealerul*)

Apare un individ spelb lipsit de orice distinctie.

- Domnule, mi-ar place sa ridicam miza. (*Eli*)
- La cat v-ati gandit? (*managerul*)
- 300.000...stiti ca sunt solvabil. (*Eli*)
- Nu putem accepta insa cecuri (*managerul*)
- Dar bonuri de mana? Masina, casa si firma acopera suma... Casinoul castiga contravaloarea lor daca pierd; daca castig primesc valoarea lor inmultita cu de cate ori este castigul pe un numar. E bine ? (*Eli*)

Managerul sta pe ganduri...

- Haide, dom'le ! O data in viata ai sansa asta si daca pierzi oricum nu platesti tu. Cel mult zbori de aici pentru ca ai gresit...da'...si daca castigi? Te pune cineva sa-l declari? (*Eli*)

- Bine domnule! (*managerul*)

Eli scrie pe o hartie, pune pe masa cheile de la masina si casa.

- Mizez totul pe 30 negru. Atat avea lisus cand a inceput sa propovaduiasca. (*Eli*)

- Jocurile sunt facute! (*dealerul care da drumul la bila*)

- 5 rosu. Domnul a pierdut! (*dealerul*)

Eli se ridica in picioare cu greu, se aude gandul lui "Mi-e rau!"

"De ce?" (*profesorul*)

"Cred ca speram sa castig!" (*Eli*)

"Tu ai ales calea asta." (*profesorul*)

“Cam asa e!” *Eli, apoi catre manager* : Domnule veti avea maine contractele pe biroul dumneavoastra. Imi chemati un taxi va rog ?

- Da, desigur ! (*dealerul*)

Eli iese cu greu din scena lasand in urma susotelile celorlalti care comenteaza jocul.

ACTUL II SCENA III

Eli imbracat normal. Americanul se invarte in jurul mesei. Preotul, dupa intrarea pe scena si Istoricul polonez sta la masa impreuna cu Eli. Zoofilul sta intr-o rana pe pat, se foieste. Pe fundal se aude radioul.

- Ce caldura ! (*ist.polonez*); *Eli gandeste*: “Da ...m-am saturat...voiesc sa ploua!”

- Ce mai are acum? (*Eli urmarindu-l pe A*)

- I-au schimbat medicatia. Se pare ca au adus din import niste medicamente noi si i le-au administrat acum. (*ist.polonez*)

- Astia-s prosti ? Cand o sa invete ca sufelul si mintea nu se vindeca cu chimicale? (*Eli*)

“Sunt folosite si e bine asa pentru ca ii pot ajuta pe paienti sa treaca peste momentele dificile din viata. Si tie ti-au fost de folos... Ai uitat ?” (*prof.din amfiteatru*)

- Mda! (*Eli mormaind*)

- Au si ei banii lor la afacerea asta! (*zoofilul acuzator*)

“Nu toti sunt rau intentionati. Sunt multi cei care vor binele pacientilor!” (*profesorul*)

- Nimic nu-i mai rau decat prostia bine intentionata! (*izbucneste Eli; ceilalti se uita mirati*)

- Ce s-a intamplat? (*ist.polonez*)

- Nimic! (*Eli*)

Se aude radioul in fundal, apoi vocea lui Eli :

“De ce nu m-ai lasat sa-l ajut? As fi putut!”

“Fusese trimis special sa afle daca stim sa vindecam asa ceva, si daca ti-ar fi fost ingaduit s-o faci, presupunea sa fi fost descoperit inainte de a fi putut sa te aperi ; ai fi fost distrus fara sa fi stiut macar de ce... Iar lui oricum nu-i foloseste la nimic *(prof.din amfiteatru)* “Asa , acum ii poti invata si pe altii...chiar si pe ei !”

Radioul transmite : “In urma analizelor s-a stabilit ca lichidul seminal de pe rochia Monicai Lewinski apartine in proportie de 98,3% presedintelui america, care desi initial negase ca ar fi avut o relatie speciala cu aceasta a recunoscut ca a intretinut sex oral cu ea.”

- V-am spus eu ca i-a picat din gura? V-am zis? *(zoofilul tipand)*

Pe scena intra preotul.

- Sarut mana, parinte! Ati venit cu ploaia...ne saturasem de atata caldura.
(ist.polonez)

- Domnul sa va binecuvinteze! *(preotul bun, bland, bucuros ca-i revede)*

- Dar ce e cu dumneavoastra pe-aici? *(Eli)*

- Eh, la control. Tot cu frica aia a mea...parc-ar veni in fiecare clipa sfarsitul lumii.
(preotul)

- Ajutati-ma, parinte! *(zoofilul tipand disperat, contorsionandu-se)*

- Domnul sa te ierte, omule! *(preotul)*

- Stai odata jos ca ne-ai ametit! *(Eli catre American)*

Americanul se aseaza la masa in capat. La radio se aude Desert Rose – Sting.

- Ce frumos! *(Eli)*

- Normal sa-ti placa, doar e din al 5 lea cer ! *(Americanul)*

- Adica cum? *(Eli)*

Preotul se aseaza in capatul celalalt al mesei explicand:

- Sunt noua ceruri; cel mai apropiat de noi e cel al ingerilor. Sunt noua cete de ingeri impartite in trei triade. Ingerii sunt buni, ingaduatori, milosi si mai intelegatori cu oamenii. Spiritual superiori le sunt arhanghelii; de la ei vin religiile

lumii, sunt drepti dar razboinici. Deasupra lor sunt ceruri unde nu exista religii, in care oamenii care ajung traiesc linistiti indiferent de rasa, religia, nationalitatea pe care au avut-o pe Pamant.

Pauza, apoi preotul continua: Din batrani se spune ca Stefan ar fi fost arhanghel si de-aia era asa... Ei pornesc razboaiele!

- De ce? *(Eli)*

- Pentru suprematie, pentru Dumnezeu. Exista chiar si o mandrie a ingerilor care-i slujesc lui Dumnezeu. Sa te fereasca Sfantul sa-ii jignesti cu ceva ca nu scapi... *(preotul)*

- Si de ce le ingaduie Dumnezeu asta? *(Eli)*

- In foc se calesc sabiile...ca si omul...in situatii dificile isi arata calitatile si defectele. *(preotul)*

- Atunci, noi suntem cei slabi? *(Eli)*

- Nu chiar! Iisus dus in fata lui Pilat e intebat de acesta <Stii ca am puterea sa te eliberez sau sa te osandesc?>, la care Mantuitorul ii raspunde <Nu ai avea puterea asta daca nu ti-ar fi fost data de Tatal meu !>...Asa a randuit El : noi aici si ei acolo ! *preotul aratand spre public:* De ce a hotarat asa, numai El stie !

- Poti sa accepti asta fara sa cracnesti, parinte? *(Eli)*

- Sincer, am si eu momentele mele de indoiala. Dar mai apoi am vazut ca El are intotdeauna dreptate. *(preotul)* Dar cu el ce e? *(intreaba preotul aratand spre ist.polonez)*

- Se pare ca a incercat sa se sinucida. *(Eli)*

- N-am vrut sa ma sinucid deloc. Am fost la o intrunire a disporei poloneze si nici acum nu-mi dau bine seama ce s-a intamplat. La un moment dat am vrut sa beau niste apa minerala. Cineva m-a oprit si mi-a zis ca-mi aduce alta. A venit cu o sticla de jumatate...deschisa. Mi s-a parut cam tulbure, dar am baut. Apoi am inceput sa ma simt ciudat...parca vedeam lumea printr-un fund de borcan. *(ist.polonez)*

- Te-au drogat! Te-au drogat! *(zoofilul)*

- Noaptea m-am trezit din somn si m-am dus direct la camera si am baut ceva dintr-o sticla...gaz, petrosin...habar nu am ce! M-au dus ai mei la Urgenta si

dupa ce mi-au facut spalaturi m-au adus aici...Nici acum nu inteleg ce-a fost cu mine... *(ist.polonez)*

- Duce magarul si nu stie ce duce! Duce magarul si nu stie ce duce! *(zoofilul)*

- Taci, ma! *(Eli)*

- Despre ce ati discutat la intrunire? *(preotul)*

- Mai mult despre cum sa ne ajuta, cum sa reluam si sa strangem legaturile cu organizatiile de afara...Ah...S-au mai discutat protocoalele Inteleptilor Sionului si despre unirea bisericilor catolica si ortodoxa. *(ist.polonez)*

- Ce protocoale? *(Eli)*

- Eh...un plan al evreilor de a stapani lumea prin intermediul banilor!

- Pai cum?

- Cine are puterea economica o are si pe cea politica!

- Si ce sa faca cu ea?

- Sa stapaneasca Pamantul!

Americanu', nemiscat pana atunci, incepe sa rada din capatul mesei.

- Ce-ai, ma?

- Sa stapaneasca ce, un fir de praf din Univers? Si pentru asta sa-si dea sufletul? Ce pacaleala! Daca ati sti cate lumi paralele exista, cate specii de flori, animale mai frumoase ca aici...cum nu va inchipuiti...Sunt planete unde oamenii au ales Binele de la inceput, au locuinte pe varfuri de munti unde zboara. Nu stiu ce e aia tehnica. Nici durere. Se nasc de la Duhul Sfânt precum Hristos...*Americanu' se opreste si ramane cu ochii pironiti in departare...*

- Nu-l asculta! Nu-i adevarat! *(zoofilul)*

- Hm! Duhovnicul meu, cel de la care am invatat tainele preotiei era batran, batran de tot...si-mi spunea ca a auzit si el despre asa ceva! *(preotul)*

- Si nebunu' asta de unde stie?

Preotul ridica din umeri

- Nu stii ca cel mai aproape de Adevar sunt copiii si nebunii?
- Da' ... de ce sunteti voi despartiti? *(Eli)*
- Cine?
- Voi! Crestini, catolici, ortodocsi!?
- Eh! Din mandria oamenilor de a crede fiecare ca detine Adevarul. Si mai ales de a fi in frunte. *(ist.polonez)*
- 1054. Marea schisma in Biserica Crestina...Sunt divergente de dogmatica... precum numarul cuielor cu care a fost crucificat Iisus *(ist.polonez)*
- Ce prostie! Cu cate? Si ce importanta are? *(Eli)*
- Pai are! Din punct de vedere al adevarului istoric. *(ist.polonez)*
- Noi zicem 4, catolicii 3. *(preotul)*
- 3,4 ... nu-i tot Hristos? *(Eli)*
- Nu suntem de acord nici in privinta casatoriei preotilor! *(ist.polonez)*
- De ce nu? Avem preoti calugari care pot face Liturghia zi de zi si avem preoti mireni care o fac numai duminica si care traiesc intre oameni. *(preotul)*
- Ce-i aia sa intri in Altar dupa ce te-ai culcat cu o femeie? *(ist.polonez)*
- Avem regulile noastre de curatenie pe care le respectam inainte de Liturghie! *(preotul)*
- Da' ce ziceti de popa ala care a intrat in Altar de Paste dupa ce s-a frecat de nevasta-sa de-a crapat biserica de sus si pana jos? *(zoofilul ironic)*
- Vezi ce-nseamna casatoria? *(ist.polonez)*
- Parc'ai vostri sunt mai breji! Cati nu sunt homosexuali, curvari, pedofili! *(zoofilul)*
- Ar fi si problema impartasaniei! noi ne impartasim toti, si preoti si mireni cu paine si vin transformate prin Taina Euharistiei. *(preotul)*
- La noi doar preotii cu paine si vin, mirenii numai cu paine! *(ist.polonez)*

- Care-i diferenta? *Eli*)
- Trupul e o substanta mai grosiera, sangele mai subtila...aproape sufletului!
- Si ce reprezinta in fond?
- Simbolizeaza unirea cu Cristos. Faptul ca dupa moarte vei fi langa El. E scris (ca): cine nu mananca din trupul Meu si nu bea din sangele Meu nu are parte cu Mine !”
- Impartasania asta e scopul crestinismului?
- Eh...nu...omul trebuie sa fie atat de curat ca sa ajunga la nivelul spiritual sa primeasca Sfintele Taine.
- Si asa ar fi singurul mod?
- Nu...Sf. Serafim de Sarov era impartasit de ingeri.
- Pana la urma importanta e cunoasterea Adevarului si puritatea. Asa, mai bine ridicati oamenii sa-si ia ei putere de la Iisus Cristos. Ma gandesc ca daca un om e curat atunci se coboara Dumnezeu la el; daca nu, degeaba-i dati painea si vinul vostru purificate, tot rau si pacatos este. *(Eli)*
- Dar e un ajutor...
- Poate, dar a ajuns scop in sine ori Impartasania nu e Dumnezeu. *(Eli)*
- Mda!
- Si cu purgatoriul cum e? *(Eli)*
- Ortodoxia nu-l recunoaste. *(preotul)*
- De ce? *(Eli)*
- Sperie oamenii cu iadul in speranta ca asa nu vor mai gresi ! *(preotul)*
- Asta nu se poate! Nici Dumnezeu nu vrea asta! Iubire cu japca nu se poate.
- Voi ce ziceti?
- Daca un suflet e pacatos se duce in iad! *(ist.polonez)*
- Cu greu mai scapa un suflet acolo! *(zoofilul)*

- Mai exista sanse ca el sa iasa de acolo? *(Eli)*
- Da. Se platesc din pacate prin rugaciuni, pomeni...
- Deci un suflet se poate purifica acolo si ridica apoi la lumina ?
- Da.
- Si asta nu e purgatoriul?
- Atunci...care-i iadul?!
- Sunt cei care aleg sa slujeasca raului. Ei nu mai au nici o sansa de mantuire!
(preotul)
- Si postul! Prin post se mai platesc din pacate! *(ist.polonez)*
- Postu' ala cu oua si lapte! Ce fel de post mai e si asta? Cum sa cureti trupul si sufletul daca tot mananci produse cu energie asemanatoare animalelor! *(preotul)*
- Parca voi nu le ingaduiti? *(zoofilul)* Ai vostri nu le mananca pe ascuns? Multi le zic altora de post da' ei mananca carne. Ha!
- Voi le ingaduiti vreodata? *(Eli)*
- La femeile gravide, batrani, copii, bolnavi...*(preotul)*
- Atunci faceti pentru fiecare dupa putere. Cred ca mai important e sa-ti ajuti semenii decat sa postesti si sa pizduiesti pe toata lumea!
- Da! Asta e! *(preotul si ist.polonez in acelasi timp)*
- Si ultimul punct?
- Infaibilitatea papei *(ist.polonez)* La asta nu se poate renunta nicicum!
- Si ce inseamna?
- Papa, ca reprezentant al lui Iisus pe Pamant, e sfant! *(ist.polonez)*
- Ce aberatie! Nu e om sa nu greseasca!
- Prin ungere, asupra lui coboara Duhul Sfânt! *(ist.polonez)*
- Pai asa sunt si patriarhii bisericilor ortodoxe!

- Ce sa zic de Papa asta al vostru. Ati uitat de femeia cardinal pe care ati uns-o papa si care a nascut in timpul procesiunii. Sa vedeti ce Mantuitor va trimiteam la Vatican! Ce daca-i polonez de-al tau. Ce-i tot iei apararea? A bagat un drac in tine ca sa ajungi aici. Duce magariul si nu stie ce duce...Duci un pui de drac, bai! S-ajungi aici sa obti binecuvantare de la asta (*aratand spre Eli*) ca sa se uneasca bisericile si ca Papa sa fie ales conducatorul Bisericii Crestine. (*zoofilul*)

- Ce spui ma? (*Eli mirat*)

- L-au trimis ca vor suprematia bisericilor! (*zoofilul*)

"Trazni-l-ar Dumnezeu si Maica Domnului de papa! O sa se uneasca cand o sa vina sa ceara iertare de la mine in genunchi". (*Eli*)

"Nu se poate" *un batran cu par alb in amfiteatru*. "E totusi conducatorul unei biserici! S-ar sminti oamenii! N-ar mai sti ce sa creada".

"La naiba! Nu Papa e Adevarul. A facut atata rau omului asta ca s-ajunga la mine...a profitat de el crezand ca nu-mi voi da seama...si sa am mila de el? Nu accept si cu asta basta!" (*Eli*)

- Da! Da ! (*zoofilul frecandu-si mainile*) Daca vrei sa stii au introdus penitentele ca sa se imbogateasca, au luat banii, cercetarile nazistilor pe care i-au ajutat sa funga de justitie cu pasapoarte de Vatican.

- Mai taci si tu, trazni-te-ar! (*Eli*)

- Da' sa stii ca asa e! (*zoofilul*)

- Ce, parca Patriarhul vostru e mai breaz. Se ducea sa se planga la sinagoga ca-i darama bisericile adica celor care-o ghidonau pe coana Leana sa vi le darama. Ba, mai are si un nepot pe care l-a facut popa si care umbla beat prin santurile de la Cirogarla batand copiii ca luau mere din pomii de la marginea drumului...

- Lasa-ma pentru Numele lui Dumnezeu in pace. Taci !

Ist.polonez paraseste scena. Se face liniste. Eli respira adanc. A ramas ca o stana.

- Parinte...ce inseamna "Eu sunt glasul celui ce striga in pustie, pregatiti calea Domnului" ? (*Eli*)

- Asta a raspuns Ioan Botezatorul cand a fost intrebat daca el e Mesia.

- Ce legatura avea cu Iisus ?

- li era var dupa mama. Maica Domnului si mama lui Ioan, Ana si Elisabeta, erau verisoare. Despre Ioan spunea Iisus ca e cel mai drept om nascut din femeie si ca era Ilie cel care trebuia sa vina.

- Ioan...e Ilie...(concluzioneaza Eli)

Preotul nu-i raspunde.

- E buna dreptatea? (Eli)

- Da. Dar fara mila e neinduratoare! (preotul)

- Si atunci ce e mai importanta? Mila sau dreptatea? (Eli)

- Mila cred...dac-am fi judecati dupa dreptate nici unul n-am avea nici o sansa de mantuire. (preotul)

- Si ce-i mantuirea pana la urma? (Eli)

- Cred ca ridicarea pe o alta treapta spirituala, una din cele noua sau dincolo. Poti urca sau cobora in functie de ce faci in viata, de menirea pe care au avut-o, daca ti-ai indeplinit-o sau nu. (preotul)

- Si cum isi da seama de asta? (Eli)

- Fiecare om are glasul inimii care-i spune ce e bine si ce e rau, fiecare stie inaintea lui care e adevarul ...doar mintea nu-l accepta pentru ca e cuprinsa de minciuna, indoiala si frica. (preotul)

- Cum te simti parinte acum? (Eli)

- Hm! Mi-a trecut frica din suflet. E bine! Cred ca e timpul sa ma-ntorc la oile mele. Stii ...am facut rugaciunea de Boboteaza! (preotul)

- Si? (Eli)

- Te-am visat pe tine! (preotul)

- De ce am nevoie ca sa schimb viitorul? (Eli)

- De credinta lui Iov, intelepciunea lui Solomon, puterea lui Moise si blandetea lui Iisus. (preotul)

- De ce? (Eli)

- Prin credinta lui Iov ajungi la Dumnezeu care-ti poate da daca ceri intelepciune; asa capeti si puterea lui Moise. Iar acum, ca stii ce greu e sa fii om, poate n-ai sa uiti si o sa fii bland si milos ca Iisus. Numai sa nu te lasi crucificat. Ajunge El. *(preotul)*

- Si cum le capat? *(Eli)*

- Nu stiu! Daca stiam eram in locul tau. Pot doar sa ma rog ca Dumnezeu sa te lumineze. Lasa asta pe mana Lui si vei stii. Sa faci ceea ce crezi ca e mai bine! Acuma plec. *(preotul)*

- Binecuvinteaza parinte! *(Eli)*

- Tu sa ma binecuvintezi pe mine! *(preotul)*

Eli zambeste trist

- Dumnezeu si Maica sa te aibe in paza! De acum si pana la sfarsitul lumii! *(Eli)*

- Si unirea? Cum o s-o facem si sub cine? *(preotul)*

- Faceti ca la primele sinoade. Adunati copii bisericilor, postiti, rugati-va impreuna si alegeti pe cel asupra caruia se va cobori Duhul Sfânt. In acest fel va fi acceptat de toti. Mai ales daca o s-o faceti public. *(Eli)*

- Ce tot le zici? Trebuia sa-i inveti tu! *(zoofilul cu repros)*

Pe scena raman Eli, zoofilul, americanu' FNI-stul

- Am vazut cum ii ispitesti pe oameni. Esti intr-adevar puternic. Subtil chiar! *(admirativ Eli)*

- Merci! *(zoofilul)*

- Am de gand sa schimb viitorul. N-am sa mai lovesc cu nici una din urgiile Apocalipsei. N-am sa-ti dau satisfactia de a-i vedea prea curand chinandu-se de boala, in foc sau apa. *(Eli)*

- Nu poti face asta! Tu trebuie sa implinesti prorocirea! Cum e scris in Biblie! *(zoofilul)*

- Vezi ca esti prost!? Am dreptul sa schimb totul. Si Enoch. Putem aduce blestemul peste omenire dar si binecuvintarea. Si n-ai sa ma invingi pentru ca te cunosc mult prea bine ! Voi lupta impotriva ta pana la sfarsitul vietii mele. Voi rade de tertipurile tale, o sa-mi bat joc de caderile mele si chiar daca ai sa ma

pacalesti am sa ma ridic iar si iar, de fiecare data mai intelept si mai puternic. Ai sa te misti in fundul Pamantului doar cand am sa-ti ingadui eu. Am sa te chinui cand am sa te prind si ai sa simti ce-nseamna puterea lui Dumnezeu! *(Eli)*

- Nu! Nu! Ilie, n-ai voie sa faci asta! *(zoofilul)*

- Ba da! Si am sa descopar tot ceea ce faci in ascuns, am sa scot la lumina toate tainele prin care-i manipulezi pe oameni. Am sa deschid portile cerului pentru oricine vrea sa intre indiferent ce pacate are daca-L iubeste de Dumnezeu! *(Eli)*

- Vei muri! Voi trimite oameni sa te ucida! *(zoofilul)*

- Imi faci sila! Viata mea e-n mainile Domnului! Chiar de s-ar darama lumea si El ar vrea sa traiesc, as trai! Si-acum pleaca si lasa-l pe omul asta in pace! *(Eli)*

- Imi pierd gradul! Aualeu, imi pierd gradul! Ce-o sa-mi faca Lucifer?! Vai mie! Vai mie!

Zoofilul cade la pamant, se zbuciuma ca un epileptic, apoi ramane nemiscat. Se ridica, se apropie umil de Eli incercand sa-i ia mana si sa i-o sarute. Eli se retrage.

- Lasa prostiile! Decat sa va pupati mainile unii altora mai bine ati face voia Domnului! *(Eli dur)* Hai, du-te! Si vezi sa nu patesti ca-n bancul cu camila!

- Care banc ?

- Cica era un om in desert si avea o camila. De atata singuratate ii vine cheful de femeie si, cum n-avea, isi implineste nevoia cu dobitocul. Azi asa, maine asa pana ii fuge camila. Omu' nostru dupa ea. Fuge, fuge pana ajunge la o oaza. Iesind din apa il intampina o femeie goala superba care, apropiindu-se de el ii spune languros « Pot sa-ti indeplinesc orice dorinta! » La care omu-i spune «Prinde-mi si mie camila!» Haide, intoarce-te la femeia si copii tai!

Zoofilul (Omul) pleaca

- Mda...femeile frumoase dezbracate sunt frumoase, celelalte...sunt indecente! *(Eli)*

la radio se aude " In pelerinajul sau prin lume Papa a vizitat Moscheea Albastra unde a ingenuncheat in fata capului lui Ioan Botazatorul "

"Fie, il iert! Sa se uneasca din partea mea! Doua nevoi! Un orb si-un ciung! Imi pare rau de copiii lui Alah!" *(Eli)*

“Lasa! Au platit pentru ce au facut rau ca neam in istorie”. *(o voce din amfiteatru)*

- Stiu! Dar tot imi pare rau! *(vorbeste uitandu-se spre amfiteatru)*

“O sa se ridice mai puternici” *(preotul turc din amfiteatru)*

“Mai sunt neamuri care trebuie sa-si plateasca datoriile”

“Da cine?” *(Eli)*

“Americanii...pentru bombele atomice”.

-“Vai! Cum?” *(Eli)*

-“La fel!”

- Poate gasim o solutie sa racorim sufletele celor ce-au suferit de pe urma lor!
(Eli) Cu asta ce ma fac? aratandu-l pe FNI-st

“Cine-i de vina ca si-a pus toti banii la FNI?”

“Sa plateasca cel care l-a scornit!” *(Eli)*

“Tu”

“Eu?” *(Eli)*

“Da, tu! Tu ai hotarat asta inainte de a te naste. Nu era nimeni suficient de bogat sa cumpere fabrici si uzine ca sa nu ajunga pe mainile strainilor; ai zis sa ingaduiam jocurile astea piramidale. Caritas, FNI...El si-a pus banii singur. Si-a vandut casa, masina ca sa se imbogateasca. Avea tot ce-i trebuia, acum nu mai are nimic. Dumnezeu ingaduie ispita, asta-L face vinovat de alegerile noastre?”

“Si cu asta?” *(Eli aratand spre American care se roteste in jurul mesei)*

“Lasa-l asa! Cu mintea ratacesta prin Univers, prin raiuri, cu trupul sta pe pamant! Nu-l deranjeaza! E alegerea lui.”

“Bine! Si eu?”

“Tu faci ce crezi ca e mai bine pentru oameni! Acum ca stii si poti e crucea ta sa-nveti sa conduci o lume!”

*Eli pleaca privind cu regret in urma, urmarit de lumina pana la iesirea din scena.
Nu ramane decat Batranul pe buturuga.*

ACTUL III SCENA I

Batranul ofteaza.

- Da, asta e! Cred ca e timpul sa merg si eu spre casa mea.

Merge extrem de incet spre chilia aflata in stanga scenei, urca treptele cu greu. Ca de nicaieri apare un tanar imbracat in calugar. E luminata numai chilia.

- Sarut mana, parinte! (*tanarul*)

- Sa traiesti, copile! (*Eli batran*)

Batranul se aseaza pe pat in timp ce ucenicul face putina ordine. Schimba fitilul la candela ; o aprinde, se aseaza apoi in stanga batranului. Se uita amandoi in jos.

Se aprinde lumina pe scena unde se vad trei barbati imbracati in combinezoane de camuflaj. Stau in jurul unui trepied de care atarna un ceun.

- Bai, frate. Daca ne-ar fi zis cineva acum cateva zile ca am sa vin pe coclaurile astea, il scuiam in ochi!

- Ce sa-i faci! Bani n-au miros si cu astia imi platesc datoriile de la bloc; mai am si rate restante la masina...ca naiba!

- Bai, frate! Si totusi ma gandesc ca mosu' asta n-a facut rau la nimeni. Are optzeci si ceva de ani. E-o fosila ambulanta! Am vorbit cu satenii si de-abia-si taraie basinile pe-aici, prin munti. Ce-o fi facut asta sa-i vrea cineva capul!

- Te-ai interesat despre el?

- Da bai, i-am scos dosarul, la sereisti. A fost bogat pana sa vina aici. A pierdut tot intr-o seara, cica la un cazino. A fost casatorit, a avut si copii, au murit toti intr-un accident. A trait mosu' din plin si greu. Ce sa zic!

- Pe mine nu ma intereseaza cine ce face! Sunt muritor de foame... Daca n-o facem noi, o fac altii. Si pentru el tot aia e! Daca cineva e hotarat sa moara, ce-i vina mea? As fi preferat sa-i trag un glont in cap. E mai rapid si nici nu trebuie sa stai prea aproape.

- Te pomeni ca ti-e targa? *ironic*

- Nu ba, fraiere, da' ca sa-nscenezi un accident in munti si sa-l lovesti de- aproape te umpli de sange... si cat iti ia sa-l cureti. Mi-e sila cand devinde lipicios.

- Tare as fi curios sa stiu pe cine a calcat pe bec! Si de ce?

- Ti-ar fi mai usor daca ai stii ca merita?

- Normal! Una era dac-ar fi fost ca pestele ala care rapea fete si le ducea afara. Mi-a facut placere sa-l ard. Daca nu ne grabeam, l-as fi pus sa-si manance rahatu' ! Da' asta? N-a facut nimic pentru care sa zic ca merita sa fie omorat. Daca era pe dreptate, sa ma ierte Dumnezeu, nu era o problema.

- Iar Dumnezeuul tau?

- Bai, hai sa nu mai avem aceeasi discutie. Da' Barbosul m-a scos din multe cacaturi nu-s eu usa de biserica, da nu uit sa-l multumesc.

- Tu esti tampit? Esti mercenar, omori oameni pe bani, cum ramane cu legile Lui?

- Asta-i meseria mea! La asta sunt bun! Nu stiu sa tin in mana o mistrie...sau un stilou. Stiu sa ma bat, sa trag cu arma din orice pozitie si sa omor. Asta sunt! Cat am fost in misiune a fost bine. Daca m-au pus pe linie moarta, ce sa fac? Am copii...aia cer de mancare...foamea nu tine seama de moralitate si legi.

- Si, nevasta-ta, ce zice?

- Da' crezi ca i-am spus vreodata? Oricum daca-i duc banii e multumita. In rest n-o prea intereseaza!

- V-ati hotarat cum facem maine?

- Am aflat ca in fiecare dimineata se duce sa vada rasaritul intr-un loc de langa schit. Se duce si-l priveste de pe o buturuga.

- Atunci il aranzam maine. Bine? Hai! E tarziu si maine avem zi grea!

Cei trei se intind in jurul ceaunului si se culca inveliti in saci de dormit. Lumina se stinge peste cei trei. Ramane luminata doar chilia cu batranul.

“Parinte, mai aveti nevoie de mine?” (*gandul ucenicului*)

“Nu fiule, du-te cu Dumnezeu!” (*Eli batran*)

Ucenicul iese si batranul ramane singur. Se da jos cu greu din pat si se aseaza in genunchi. Lumina scade treptat in intensitate in timpul rugaciunii.

Binecuvintat este Dumnezeu nostru acum si pururea si in vecii vecilor.

Amin.

Cuvine-se cu adevarat sa te fericim PreaSfanta Nascatoare de Dumnezeu cea pururea fericita si prea nevinovata si Maica Dumnezeului nostru, ceea ce esti mai cinstita decat heruvimii si mult mai marita fara de asemanare decat serafimii, care fara de stricaciune ai nascut pe Dumnezeu Cuvantul, pe tine cea cu adevarat Nascatoare de Dumnezeu, te marim.

Usa milostivirii deschide-ne-o noua Binecuvintata Nascatoare de Dumenzeu Fecioara, ca sa nu pierim noi cei ce nadajduim intru Tine ci sa ne mantuim prin Tine din nevoi caci Tu estei mantuirea neamului crestinesc.

Bucura-Te ceea ce esti plina de dar, Fecioara, Domnul este cu Tine.

Binecuvintata esti Tu intre femei si binecuvintat este rodul pantecelui Tau caci Tu ai nascut pe Mantuitorul sufletelor noastre.

Umple de bucurie inima mea Fecioara, ceea ce ai plinit plinirea bucuriei, mahnirea pacatului pierzand.

Doamne Iisuse Hristoase, fiul lui Dumnezeu miluieste-ma pe mine, pacatosul !

Doamne Iisuse Hristoase, fiul lui Dumnezeu miluieste-ma pe mine, pacatosul !

Doamne Iisuse Hristoase, fiul lui Dumnezeu miluieste-ma pe mine, pacatosul !

Tatal nostru care esti in ceruri...

...

- Mi-e frica Doamne !

...

- Stiu, dar asta nu ma impiedica sa simt asta.

...

- Am inteles de mult ca nu se poate altfel.

...

- Si cu ei ce-o sa fie ?

...

- Nici unul ?

...

- Macar daca tot trebuie sa ma scape pe mine, ai grija si de ceilalti doi, te rog.

...

- Te rog, in numele lui Iisus!

...

- Ei, nu se poate!...Iarta-ma Te rog!

...

- Ai spus ca tot ce vom cere in numele Lui vom primi...iti cer mantuirea pentru toti trei.

...

- Sunt orbi, poate ca daca ar sti Adevarul, ar vedea lumea altfel.

...

- Iisuse, ajuta-ma Tu! Maica i-ai si Tu in paza Ta!

...

- Multumesc Doamne!

Lumina creste treptat in intensitate. Batranul se ridica si se aseaza pe pat. Intra ucenicul.

- Sarut mana! (*ucenicul*)

- Sa ai mantuire! (*Eli batran*)

“Vin si eu ?” (*gandul ucenicului*)

“Nu, e soarta mea. Tu o ai pe a ta.” *Eli gandind, apoi rosteste :*

- Tu ai altceva de facut! *se indreapta spre raft*

Biblia i-o dai parintelui Sofronie, ca el e cu studiul ei si l-ar bucura, filocaliile lui Staniloaie tot lui. *(mingaind cartile)* Cartile de medicina, terapii alternative, mecanica cuantica, chi-kung ti le las tie...sa termini studiul despre lumina. Lumina...Oare cand or sa-nteleaga ca totul e lumina, intreg Universul...si ca izvoraste din Dumnezeu?... Nu degeaba lumea va fi condusa de asiatici, ei au stiut asta dintotdeauna; sa ia lumina din apa, aer, pamant sau soare. Crestinii nostri asteapta impartasania si eventual Pastele ca sa coboare Dumnezeu la ei prin lumina...de parca Dumnezeu n-ar fi si in sant! Lumina lui ajunge si-n cea mai adanca prapastie; si-n iad! *(Eli batran)*

Ucenicul sta in spatele lui.

- Oricum te vom ajuta toti sa redai lumii Adevarul care a fost ascuns atat de bine in dogme...Cred ca trebuie sa ma pregatesc de plecare. *(Eli batran)*

Isi ia de pe masuta mataniile de calugar, isi pune pe cap potcapul si se uita la ucenic. Acesta plange.

- Ei, nu plange, e o despartire vremelnica doar, nu o vesnicie ! *(Eli batran)*

- Nu ma pot stapani, parinte!

- Inseamna ca n-am fost un duhovnic prea bun daca n-am reusit sa te fac santelegi ca moartea e un motiv de bucurie, iar nasterea de intristare. Ma duc acasa, la odihna! Am stat destul pe-aici! Si pentru mine si pentru altii! *(Eli batran)*

Cobora scarile sprijinit de bratul ucenicului. Apare un taran cu un cos..

- Ei, ce s-a-ntamplat? *(Eli batran)*

- Sarut mana, parinte! Am venit sa v-aduc niste fructe...*intinzandu-i cosul* Le-am cules special pentru dumneavoastra!

Batranul ia un fruct si musca din el.

- E bun tare! Sunt frumoase anul asta!

- Da parinte, dar au zis ca vine grindina... Imi strica toata livada. Nu mai ramane nimic pe craci! Am imprumut la banca, fetele la scoala una la liceu, cealalta la facultate cu recolta asta o scoteam la capat...daca nu pierd tot. *(tarantul)*

- Si? Ce sa fac eu? *(Eli batran)*
 - Sa faceti o rugaciune sa nu vie peste mine cu piatra! *(taranul)*
 - De ce crezi ca pot eu asta? *(Eli batran)*
 - Apai...ati scos-o pe nevasta-mea din ghearele mortii cand imi ziceau doftorii ca n-o mai scapa nimeni. *(taranul)*
 - Eh...boala-i una, alta-i ploaia ! *(Eli batran)*
 - Da, parinte ! Da' tot un Dumnezeu care le vede si le randuie pe toate e...iar pe dumneavoastra va aude si poate-i ziceti si de mine...*spune taranul cu caciuila-n mana*
 - Uite ce e...acum ma grabesc putin ca...am intalnire cu mai-marii mei...dar iti dau clopotelul asta al meu *scoate un portchei din care scoate un clopotel* Cand vine ploaia, te duci la tarina ta si suni spre rasarit, spre apus, miazanoapte si miazazi si spui duhului grindinei ca eu ii poruncesc sa-ti ocoleasca pamantul.
 - Multumesc parinte! *taranul da sa plece*
 - N-ai uitat nimic? *(Eli ; taranul se uita mirat la el)*
 - Nevasta-mea! Asta e! Va roaga sa-i dati si ei ceva de fiere.
 - Sigur, pai cum sa n-o doara ...daca mananca ardei iute cu pumnu'!
- Ucenicul pleaca si se intoarce cu un saculet*
- Pui de trei ori cat ai strange intre doua degete la fiert intr-un litru de apa, il raceste si-l tine la frigider. Bea in trei zile - nu mai mult, dimineata pe nemancate cate o cana. Repeta! *(Eli batran)*
 - Intr-un litru de apa pun la fiert 3 varfuri de deget, il bea dimineata pe nemancate. *(taranul)*
 - Bine. *(Eli batran) apoi*
 - Cat sunt eu plecat, veniti la el *(aratand spre ucenic)* Stie tot ce stiu si eu. Bine ? *(Eli batran)*
 - Da parinte. Drum bun! *(taranul)*
 - Sa ne vedem cu bine! *(Eli batran)*

- Binecuvintati parinte!

- Domnul sa te binecuvinteze! (*Eli batran*)

Pleaca spre buturuga lui, se mai intoarce sa-i zambeasca ucenicului si sa-i faca cu mana. Trece pe langa cei trei care dorm, se uita spre public.

Intre timp cei trei se trezesc, nu vorbesc, strang echipamentul, se imbraca, duc sacii in afara scenei si-i ascund. Se echipeaza cu cagule verzi.

- Iti pare rau ca pleci? *dinspre amfiteatru*

- Sincer da. Sunt multe lucruri frumoase pe pamant pentru care sa merite sa ramai. O sa-mi fie dor de ele, dar mai dor imi e acum de surasul lui Dumnezeu.

Cei trei se apropie pe la spate.

- Stati! Nu acum! *cei trei incremenesc*

Lumina creste – soarele rasare.

- Stiti ca Socrate inainte de a muri a spus ca in fiecare ar exista un soare, totul e sa-l lasam sa arda. Al meu s-a nascut, a luminat si e timpul sa apuna. Care ar fi soarele vostru? *se uita o clipa spre ei si intorcandu-se spre soare*

Faceti ceea ce aveti de facut !

De parca i-ar scoate din priza cei trei ridica tomfele pentru a-l lovi. Lumina se stinge si se aude sunetul pravalirii unui corp pe stanci si prundis.

Intr-o lumina mai palida apare Eli batran, imbracat in alb complet mergand drept, serafic; poarta o camasa lunga pana in pamant cu maneci lungi. Ajunge la amfiteatru, ii saluta pe cei de acolo care-i raspund. Profesorul e pe al 3 lea rand ; Eli il mangaie pe cap si trece mai departe, in ultimul rand. Se aseaza. Undeva, din culise se aud tunete si un clopotel sunand.

- N-ai avut de lucru cu clopotelul ala! *cu repros*

- Ei, si tu! (*Eli*)

- Cum va fi viitorul acum? (*Eli*)

- Uita-te!

Pe ecran apar scene cu navete spatiale indepartandu-se de Pamant.

- Ei bine, si peste 2 ani pe cine alegem presedinte? Tot pe...Iliescu (*Eli*)

- / -